

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Selevciense Conciliabvlvm, In quo a Semiarianis Acaciani damnantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

ANNO
CHRISTE
359.

stum Dei Filium, Deum Patrem omnipotentem orant: Subueni eis, qui iudicio tuo deuoti offerunt omnes, qui nesciunt colere nisi Deum Patrem, per Dominum nostrum Iesum Christum gloriae eius Filium. Et praecipe, domine imperator, ad nostras nos plebes remeare, datis literis * ad hunc praefectum praetorii Taurum, quia & nos in praedicatione nominis Dei orientalibus, & tuae dispositioni plenum reddimus obsequium * inhare in qua semper tenuimus, iam ad nostras plebes redire debemus. De hac autem re ad archiepiscopos nostros orientales literas dedimus, ut sciant hoc semper tenuisse, & in fide catholica cum ipsis permanere. Domini pietas gloriosissimum te semper & ubique per omnia faciat vindicem, Domine piissime imperator.

SELEVCIENTSE CONCILIABVLVM,

In quo a Semiarianis Acaciani damnantur.

NOTA.

^a *Seleucienſe Conciliabulum.*] Seleucia, quae est vrbs Iſauriae, alias Aspera nominata, & in oriente ſita, celebrata eſt Synodus, eodem tempore, quo Arimini in occidente. In qua circiter centum ſexaginta epiſcopi conuenerunt, partim Acaciani, id eſt, Aetianorum conſortes, Chriſtum omnis cum Patre ſubſtantiae expertem impie tradentes: partim Semiariani, diuinæ cum Patre ſubſtantiae ſuo quodam ſenſu aſſertores. Ad eandem etiam ſanctus Hilarius Pictauienſis epiſcopus, iam quartum annum agens in exilio in Phrygia, diuino plane conſilio euocatus fuit. Miſi ſunt ab imperatore duo Comites, qui Synodo intereſſent. Antequam in conſeſſum iretur, Hilarii fides (quem ſicut omnes alios conſubſtantialitatis aſſertores catholicos, Sabellianum nominauerant) explorata fuit. Deinde quatuor dierum ſeſſionibus quatuor, Semiariani formulam fidei in encæniis Antiochiaë conſtitutam, retinendam eſſe ac ſubſcribendam definiuerunt: Acaciani vero contra eam vrgebant, a qua voces, *ſubſtantiae ac conſubſtantialitatis*, tamquam a Scripturis alienae abeſſent. Qua ratione cum praedicto tempore de fide contendiffent, tandem a Semiarianis Acaciani vel Ariani condemnati fuerunt. Abſentibus a Synodo excommunicatis, reliquos omnes Arianos ſedibus ſuis abdicarunt. Damnati ad imperatorē Constantinopolim reuerſum appellarunt, nouamque Synodum ibidē congregari pro voto impetrarūt. De qua vide notas ſequentis Conciliabuli. Hæc ex Socrat. lib. 2.

Concil. Tom. 3.

Cc

Cauſa & tempus Conciliabuli.

Numerus epiſcoporum.

Acta Conciliabuli.

cap. 31. & 32. Athanasio de Synodis, Scuero lib. 1. Baron. anno 359. ANNO
num. 61. & seqq. CHRISTI
359.

CONSTANTINOPOLITANVM
CONCILIABVLVM,

*In quo noua fidei formula promulgata, Semiariani ab Acacianis
& Arianis condemnantur.*

NOTA.

Locus &
tempus Cō-
ciliabuli.

Numerus
episcopo-
rum.
Semiariani
hæreseos
sue acto-
rem Aetium
& Arianos
damnant.

^a *Constantinopolitanum Conciliabulum.*] Hæc pseudosynodus ce-
lebrata est Constantinopoli præsentē Constantio, eo tempore, quo
episcopi Arimini congregati, illic adhuc licet inuiti detinebantur:
noua enim illa fidei professio Constantinopoli scripta, teste Athana-
sio de Synodis, missa est ad eos, qui Arimini conuenerant, vt eidem
omnes vel subscriberent, vel in exilium relegarentur. Conuocati
sunt ex proxima tantum prouincia, vt tradit Socrates lib. 2. cap. 33.
episcopi Bithyniæ, numero quinquaginta. Nouam eamque nonam
a Nicæno Concilio fidei professionem ediderunt; in qua non modo
vox substantiæ, sed etiam hypostasis vel subsistentiæ impie abolita
fuit. Quam cum Semiariani detestarentur, mutua illis gratia vicif-
sim reddita, eisdem condemnarunt, sedibusque priuatos in exi-
lium ablegarunt. Vt viderentur catholici, suæ hæreseos auctorem
Aetium condemnarunt, vt scilicet, Deo id ita volente, suo ipsius
iudicio condemnati, excusationis prætextum nullum haberent.
Quod Siluanus & Eleusius Semiariani vocis consubstantialis ini-
mici, eo tempore quo Acaciana impietas inualecebat, defensores
facti fuerint, eamque teste Theodoret. lib. 2. cap. 27. ad sui relega-
tionem vsque contra Arianos propugnauerint, prope miraculum
esse arbitramur. Tanta enim est veritas orthodoxæ fidei, vt quando-
que inimici nostri iudices sint æquissimi. Interea dum hæc ageren-
tur, Arimino alia fidei formula Constantinopolim affertur, cui
omnes episcopi etiam orientales Seleuciensis Synodi iussu Constan-
tini subscripserunt, adeo vt iidem episcopi eodem prope tempore du-
plici fidei diuersæ, Constantinopolitanæ & Ariminensi, subscripse-
rint. Harum alteram in oriente, alteram in occidente imperator ob-
seruari voluit. Hæc latius apud Socratem, Sozom. Theod. & Baron.
anno 359. num. 79. & seqq.